

گفت و گوی صبا با محمد آفریده و هوشنگ گلمکانی

سینمای کوتاه باید مستقل باشد

در چهارمین روز از جشنواره فیلم کوتاه با محمد آفریده مدیر اسبق انجمن سینمای جوان و هوشنگ گلمکانی سردبیر مجله فیلم امروز گفت و گویی انجام داده ایم که در ادامه می خوانید.

توانایی فیلمسازان جوان را نمایش می دهند. اگر به همه این سلاقی توجه کنیم، در این رنگین کمان، رنگی ویژه برای خود خواهیم داشت. سینمای جوان، سینمای خلاق است. اگر نگاه متولیان این حوزه به رسیدن به سینمای بلند و اکران باشد دیگر سینمای کوتاه تعریف خود را از دست می دهد. چرا که ذات سینمای کوتاه مبتنی بر تجربه است باید آزمون و خطا کرد و من به شخصه در دوره مدیریت خودم در انجمن سینمای جوان تلاش می کردم به این آزمون و خطا کردن فضا بدهم.

آن دوران چه اقداماتی در اولویت تصمیمات و عملکردتان بود؟

اساس فعالیت انجمن بر تولید و توجه به ظرفیت های ناشناخته سینمای کوتاه متکی است. من در زمان مدیریت خودم تلاش داشتم ساختار جشنواره را جدا کنم. زیرا وقتی تولید در یک نهاد باشد در جشنواره نیز به آثار خود خواسته یا ناخواسته توجه می کند. این جداسازی باید به لحاظ ساختاری و فیزیکی مجموعه جدیدی و نه در دل سازمان سینمایی داشته باشد همچنین اگر قرار باشد جشنواره تهران به جایی غیر از انجمن سپرده شود نیز آسیب می بیند بنابراین بهتر است همچنان در اختیار این نهاد باقی بماند. آن زمان به فیلمسازان اعتماد می کردم و حتی فیلمنامه های شان را گاهی نمی خواندم و تنها خلاصه یک خطی اش را از صاحبانشان

من از اوایل تاسیس انجمن سینمای جوانان ایران در جریان آن بودم. یادم هست ابتدا بنیاد سینمایی فارابی برای شکل گیری چرخه سینما راه اندازی شد. بعد از مدتی احساس شد جایی به نام انجمن باید تربیت استعداد های جدید را بر عهده بگیرد و پشتوانه سینمای ملی ما برای معرفی نسل های جدید فیلمسازی باشد. به تدریج انجمن توسعه یافت و بعد از مدتی دیده شد آثار آن آماتور است و برای حرفه ای تر شدن فیلمسازان آن نیاز به حلقه واسطی است که آن مرکز گسترش سینمای تجربی و نیمه حرفه ای بود که البته بعدها این مسیر تغییر کرد.

می توانید مقایسه ای بین جشنواره های معتبر خارجی و جشنواره فیلم کوتاه تهران به لحاظ کیفی و کمی داشته باشید؟

انجمن سینمای جوانان ایران بیش از ۵۰۰ جایزه بین المللی در کارنامه کاری خود دارد و یادم هست با هر یک از مسئولان جشنواره های خارجی که صحبت می کردیم از گستردگی این نهاد تعجب می کردند. شاید در مقیاس های دیگر نمونه های مشابه این نهاد فعال باشد اما باز هم به این گستردگی نیست. ما بالغ بر ۲ هزار جشنواره سینمایی در سراسر دنیا داریم. بسیاری از این جشنواره ها صرفا با هدف دورهمی و گفت و گو و تعامل تاسیس می شدند برخی از جشنواره های الف، تجربی، ژانرها و... همگی نگاه به ذات سینمای کوتاه دارد که رنگین کمانی از

محمد آفریده:

فیلمسازان ما فرهاد کوه کن هستند

محمد آفریده از مدیران عامل اسبق انجمن سینمای جوانان ایران است که سینماگران بسیاری در یاد کردن از تاریخ فعالیت این نهاد متولی سینمای کوتاه به دوران درخشان مدیریتی او اشاره می کنند. آفریده معتقد است سینمای جوان سینمای خلاق است که وقتی بخواهد از قواعد فیلم بلند تبعیت کند یا اهالی اش صرفا به جهت گذر مسیر سینمایی خود، در آن فعال باشند، از تعریف واقعی خود فاصله می گیرد. آفریده معتقد است اعتماد به فیلمسازان جوان حرف اول را در مدیریت سینمایی کشور و به ویژه فیلم کوتاه می زند. او همچنین به دوره مدیریت خود در این مصاحبه پل زده است؛ به زمانی که با شنیدن یک یا دو خط از خلاصه داستان یک فیلمنامه با ساخته شدنش موافقت می کرد و تلاشش بر تعامل با همه دوست داران فیلم کوتاه بود.

چه نیازی در سال های اولیه بعد از پیروزی انقلاب اسلامی ایران باعث راه اندازی انجمن سینمای جوان شد؟

در آن سال ها یک جریانی که می خواست حرف تازه های بزند سخت بود که وارد ساختارها شود. بنابراین کنار سینمای اصلی جریان سینمای پیشرو، و آنگار، زیر زمینی و... راه افتاد که تا مدت ها به دلیل عدم دسترسی به ابزارها و امکانات در حاشیه بود اما به تدریج به متن تبدیل شد و در تاریخ سینما از برآیند و خروجی آن موج های مهمی ایجاد شد. انجمن سینمای جوانان ایران نیز ساختارها و ضرورت های خود را دارد و کارش را می کند اما اگر جوانانی بخواهند کار تازه ای را رقم بزنند نیاز طبیعی سینمای این است که آینده خود را به این گروه بسپارد. بنابراین اگر تنها به جریان مرسوم سینمای بلند برای این آینده سازی بسنده کنیم قافیه را خواهیم باخت.

آیا جشنواره فیلم کوتاه تهران از ابتدای تاسیس انجمن مدنظر این نهاد قرار داشت؟

